

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1984

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
29

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρο Πρώτο.

ΝΟΜΟΙ

1423. Επικύρωση της 122 Διεθνούς Συμβάσεως Εργασίας «για την πολιτική της απασχόλησης». ... 1
1424. Για την επικύρωση της 111 Διεθνούς Συμβάσεως Εργασίας «για τη διάκριση στην απασχόληση και στο επάγγελμα». ... 2

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

35. Τροποποίηση της 23/11.3.1983 Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου «Συντονισμός, προγραμματισμός και έλεγχος των προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα». 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1423

Επικύρωση της 122 Διεθνούς Συμβάσεως Εργασίας «για την πολιτική της απασχόλησης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Κυρώνεται και έχει τὴν ἰσχύ πού προβλέπει τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἡ 122 Διεθνὴς Σύμβαση Ἑργασίας «γιά τὴν πολιτική τῆς ἀπασχόλησης» πού ψηφίστηκε ἀπὸ τὴν 48η Σύνοδο τῆς Διεθνοῦς Ὁργάνωσης Ἑργασίας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο στὸ γαλλικὸ πρωτότυπο και στὴν ἐλληνική του μετάφραση εἶναι τὸ ἀκόλουθο :

CONVENTION 122.

Convention concernant la politique de l'emploi.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 17 juin 1964, en sa quarante-huitième session;

Considérant que la Déclaration de Philadelphie reconnaît l'obligation solennelle pour l'Organisation internationale du Travail de seconder la mise en oeuvre parmi les différentes nations du monde, de programmes propres à réaliser la plénitude de l'emploi et l'élévation des niveaux de vie, et que le Préambule de la Constitution, de l'Organisation prévoit la lutte contre le chômage et la garantie d'un salaire assurant des conditions d'existence convenables;

Considérant en outre qu'aux termes de la Déclaration de Philadelphie, il incombe à l'Organisation internationale du Travail d'examiner et de considérer les répercussions des politiques économiques et financières

sur la politique de l'emploi, à la lumière de l'objectif fondamental selon lequel «tous les êtres humains, quels que soient leur race, leur croyance ou leur sexe, ont le droit de poursuivre leur progrès matériel et leur développement spirituel dans la liberté et la dignité, dans la sécurité économique et avec des chances égales»;

Considérant que la Déclaration universelle des droits de l'homme prévoit que «toute personne a droit au travail, au libre choix de son travail, à des conditions équitables et satisfaisantes de travail et à la protection contre le chômage»;

Notant les termes des conventions et recommandations internationales du travail existantes qui sont directement en rapport avec la politique de l'emploi, et en particulier la convention et la recommandation sur le service de l'emploi, 1948, la recommandation sur l'orientation professionnelle, 1949, la recommandation sur la formation professionnelle, 1962, ainsi que la convention et la recommandation concernant la discrimination (emploi et profession), 1958;

Considérant que ces instruments devraient être placés dans le contexte plus large d'un programme international visant à assurer l'expansion économique fondée sur le plein emploi, productif et librement choisi;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la politique de l'emploi qui sont comprises dans la huitième question à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale, adopte, ce neuvième jour de juillet mil neuf cent soixante - quatre, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la politique de l'emploi, 1964 :

Article 1.

1. En vue de stimuler la croissance et le développement économiques, d'élever les niveaux de vie, de répondre aux besoins de main-d'œuvre et de résoudre le problème du chômage et du sous-emploi, tout Membre formulera et appliquera, comme un objectif essentiel, une politique active visant à promouvoir le plein emploi, productif et librement choisi.

2. Ladite politique devra tendre à garantir :

a) qu'il y aura du travail pour toutes les personnes disponibles et en quête de travail.

b) que ce travail sera aussi productif que possible.

c) qu'il y aura libre choix de l'emploi et que chaque travailleur aura toutes possibilités d'acquérir les qualifications nécessaires pour occuper un emploi qui lui convienne et d'utiliser, dans cet emploi, ses qualifications ainsi que ses dons, quels que soient sa race, sa couleur, son sexe, sa religion, son opinion politique, son ascendance nationale ou son origine sociale.

3. Ladite politique devra tenir compte du stade et du niveau du développement économique ainsi que des rapports existant entre les objectifs de l'emploi et les autres objectifs économiques et sociaux, et sera appliquée par des méthodes adaptées aux conditions et aux usages nationaux.

Article 2.

Tout Membre devra, par des méthodes adaptées aux conditions du pays et dans la mesure où celles-ci le permettent :

a) déterminer et revoir régulièrement, dans le cadre d'une politique économique et sociale coordonnée, les

mesures à adopter en vue d'atteindre les objectifs énoncés à l'article 1;

b) prendre les dispositions qui pourraient être requises pour l'application de ces mesures, y compris, le cas échéant, l'élaboration de programmes.

Article 3.

Dans l'application de la présente convention, les représentants des milieux intéressés par les mesures à prendre, et en particulier les représentants des employeurs et des travailleurs, devront être consultés au sujet des politiques de l'emploi, afin qu'il soit pleinement tenu compte de leur expérience et de leur opinion, qu'ils collaborent entièrement à l'élaboration de ces politiques et qu'ils aident à recueillir des appuis en faveur de ces dernières.

Article 4.

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 5.

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 6.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 7.

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 8.

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations

Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 9.

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 10.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

α) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, notwithstanding l'article 6 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

β) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 11.

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

ΣΥΜΒΑΣΗ 122.

Για την πολιτική της απασχόλησης.

Ἡ Γενική Συνδιάσκεψη τῆς Διεθνούς, Ὁργάνωσης Ἑργασίας, πού συγκλήθηκε στὴ Γενεύη στὶς 17 Ἰουνίου 1964, κατὰ τὴν 48ῃ Σύνοδό της,

Ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη ὅτι ἡ Διακήρυξη τῆς Φιλαδέλφειας ἀναγνωρίζει ἐπίσημα τὴν ὑποχρέωση τῆς Διεθνούς Ὁργάνωσης Ἑργασίας νὰ ἐνισχύει μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν τὴν ἐφαρμογὴ κατὰλληλων προγραμμάτων γιὰ τὴν ἐπίτευξη πλήρους απασχόλησης καὶ τὴν ἐξύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ ὅτι τὸ Προοίμιο τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ὁργάνωσης καθιερώνει τὴν προστασία κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ ἐγγυᾶται μισθὸ πού νὰ ἐξασφαλίζει ἱκανοποιητικὲς συνθῆκες διαβίωσης.

Ἀφοῦ ἔλαβε, ἐπίσης, ὑπόψη ὅτι σύμφωνα μὲ τὴ Διακήρυξη τῆς Φιλαδέλφειας ἡ Διεθνὴς Ὁργάνωση Ἑργασίας ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐξετάζει καὶ νὰ μελετᾷ τὶς ἐπιπτώσεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς πάνω στὴν πολιτικὴ τῆς απασχόλησης, σύμφωνα μὲ τὴ βασικὴ ἀρχή, ὅτι ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ὄντα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ φυλὴ, θρησκεία ἢ φύλο, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδιώκουν τόσο τὴν ὕλη τους πρόοδο ὅσο καὶ τὴν πνευματικὴ τους ἀνάπτυξη, μὲ ἐλευθερία, ἀξιοπρέπεια, οἰκονομικὴ ἀσφάλεια καὶ ἴσες εὐκαιρίες.

Ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη ὅτι ἡ Παγκόσμια Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου προβλέπει ὅτι «κάθε ἄτομο ἔχει δικαίωμα γιὰ ἐργασία, ἐλεύθερη ἐπιλογὴ ἀπασχόλησης, δίκαιους καὶ ἱκανοποιητικούς ὁρους ἐργασίας καὶ προστασία κατὰ τῆς ἀνεργίας».

Ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη τοὺς ὁρους τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων καὶ Συστάσεων Ἑργασίας, πού σχετίζονται ἄμεσα μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς απασχόλησης καὶ ἰδιαίτερα τὴ Σύμβαση καὶ Σύσταση γιὰ τὶς Ὑπηρεσίες Ἀπασχόλησης τοῦ 1948, τὴ Σύσταση γιὰ τὸν Ἑπαγγελματικὸ Προσανατολισμὸ τοῦ 1949, τὴ Σύσταση γιὰ τὴν Ἑπαγγελματικὴ Κατάρτιση τοῦ 1962 καὶ τὴ Σύμβαση καὶ Σύσταση γιὰ τὶς Διακρίσεις στὴν Ἀπασχόληση καὶ τὸ Ἑπάγγελμα τοῦ 1958.

Ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη ὅτι τὰ κείμενα αὐτὰ πρέπει νὰ περιληφθοῦν σὲ ἓνα εὐρύτερο πλαίσιο ἐνὸς διεθνούς προγράμματος γιὰ τὴ διασφάλιση οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, πού θὰ βασίζεται στὴν πλήρη, παραγωγικὴ καὶ ἐλεύθερα ἐπιλεγμένη ἀπασχόληση.

Ἀφοῦ ἀποφάσισε νὰ υἱοθετήσῃ ὁρισμένες προτάσεις σχετικὰ μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς απασχόλησης, οἱ ὁποῖες περιλαμβάνονται στὸ ὕγδοο θέμα τῆς ἡμερήσιας διάταξης τῆς συνόδου.

Ἀφοῦ ἀποφάσισε οἱ προτάσεις αὐτὲς νὰ λάβουν τὴ μορφή μιᾶς Διεθνούς Σύμβασης.

Ἀποδέχεται σήμερα, ἐννέα Ἰουλίου χίλια ἐννιακόσια ἑξήντα τέσσερα, τὴν ἀκόλουθη Σύμβαση, πού ἀποκαλεῖται Σύμβαση σχετικὴ μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς απασχόλησης τοῦ 1964 :

Ἄρθρο 1.

1. Γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς οἰκονομικῆς προόδου καὶ ἀνάπτυξης, τὴν ἐξύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ τὴν ἐπίλυση τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ὑποαπασχόλησης, κάθε Μέλος θὰ διατυπώσῃ καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ σὰν πρωταρχικὸ στόχο μιὰ ἐνεργὴ πολιτικὴ, πού θὰ ἀποβλέπει στὴν προώθηση τῆς πλήρους, παραγωγικῆς καὶ ἐλεύθερα ἐπιλεγμένης απασχόλησης.

2. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θὰ ἔχει σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίζει :

α) ὅτι ὑπάρχει ἐργασία γιὰ ὅλα τὰ ἄτομα πού εἶναι διαθέσιμα καὶ ἀναζητοῦν ἐργασία,

β) ὅτι ἡ ἐργασία αὐτὴ θὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατό πρὸς παραγωγικὴ,

γ) ὅτι ὑπάρχει ἐλευθερία ἐπιλογῆς ἀπασχόλησης καὶ ὅτι κάθε ἐργαζόμενος ἔχει ὅλες τὶς δυνατότητες γιὰ ἐξειδίκευση καὶ χρησιμοποίησι τῶν δεξιοτήτων καὶ τῶν προσόντων του σὲ μιὰ ἐργασία, γιὰ τὴν ὁποία εἶναι κατὰλληλος, ἀνεξάρτητα ἀπὸ φυλὴ, χρῶμα, φύλο, θρησκεία, πολιτικὲς πεποιθήσεις, ἐθνικὴ καταγωγή ἢ κοινωνικὴ προέλευση.

3. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θὰ λαμβάνει ὑπόψη τὸ στάδιο καὶ τὸ ἐπίπεδο τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, καθὼς ἐπίσης καὶ τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν στόχων τῆς απασχόλησης καὶ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν στόχων καὶ θὰ ἐφαρμόζεται μὲ μεθόδους πού θὰ εἶναι προσαρμοσμένες στὶς ἐθνικὲς συνθῆκες καὶ τὴν πρακτικὴ.

Ἄρθρο 2.

Κάθε Μέλος, χρησιμοποιώντας μεθόδους πού θεωροῦνται κατὰλληλες, σύμφωνα μὲ τὶς ἐθνικὲς συνθῆκες καὶ στὸ μέτρο πού αὐτὲς τὸ ἐπιτρέπουν, θὰ πρέπει :

α) νὰ καθορίζει καὶ νὰ ἀναθεωρεῖ, στὰ πλαίσια μιᾶς συντονισμένης οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς, τὰ μέτρα

που πρέπει να ληφθούν για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

β) να θεσπίζει τις απαραίτητες διατάξεις για την εφαρμογή των μέτρων αυτών, καταρτίζοντας και προγράμματα, όπου χρειάζεται.

Άρθρο 3.

Κατά την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, θα πρέπει να ζητείται η γνώμη των αντιπροσώπων των ενδιαφερόμενων μερών για τα μέτρα που πρόκειται να ληφθούν και ιδίως των αντιπροσώπων των εργοδοτών και των εργαζομένων, σε ό,τι αφορά την πολιτική απασχόλησης, με σκοπό να λαμβάνονται πλήρως υπόψη η πείρα και οι απόψεις τους και να εξασφαλίζεται η πλήρης συνεργασία τους στη διαμόρφωση και στην ενεργό υποστήριξη της πολιτικής αυτής.

Άρθρο 4.

Οι επίσημες επικυρώσεις της Σύμβασης αυτής ανακοινώνονται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 5.

1. Η Σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, των οποίων οι επικυρώσεις έχουν καταχωρισθεί από το Γενικό Διευθυντή.

2. Η Σύμβαση θα αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά από την καταχώριση, από το Γενικό Διευθυντή, των επικυρώσεων δύο Μελών.

3. Στη συνέχεια, η Σύμβαση αυτή θα αρχίζει να ισχύει για κάθε Μέλος δώδεκα μήνες μετά από την καταχώριση της επικύρωσής της.

Άρθρο 6.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει τη Σύμβαση αυτή θα μπορεί να την καταγγείλει, μετά τη λήξη μιάς περιόδου δέκα ετών από την έναρξη της ισχύος της, με πράξη που κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και καταχωρίζεται από αυτόν. Η καταγγελία θα ισχύει μετά από ένα έτος από την ημέρα που έγινε η καταχώρισή της.

2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει τη Σύμβαση αυτή και δεν άσκει, μέσα σε ένα έτος από τη λήξη της περιόδου των δέκα ετών που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπει το παρόν άρθρο, δεσμεύεται για μια ακόμη περίοδο δέκα ετών και, στη συνέχεια, μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση κατά τη λήξη κάθε μιάς από τις περιόδους των δέκα ετών, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 7.

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας γνωστοποιεί σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.

2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης επικύρωσης που του έχει κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής επισημαίνει στα Μέλη της Οργάνωσης την ημερομηνία από την οποία η Σύμβαση αρχίζει να ισχύει.

Άρθρο 8.

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ανακοινώνει στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, με σκοπό την καταχώρισή τους σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, όλες τις πληροφορίες για τις επικυρώσεις και πρά-

ξεις καταγγελίας που έχει καταχωρίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων.

Άρθρο 9.

Κάθε φορά που κρίνεται αναγκαίο, το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής και εξετάζει αν συντρέχει περίπτωση έγγραφης στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης, θέματος όλικης ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 10.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη υιοθετήσει νέα Σύμβαση που να αναθεωρεί όλικα ή μερικά τη Σύμβαση αυτή και εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από τη νέα Σύμβαση:

α) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρημένης Σύμβασης συνεπάγεται αυτοδικαίως, παρά τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 9, την άμεση καταγγελία αυτής (της παρούσας Σύμβασης), εφόσον και όταν η νέα αναθεωρημένη Σύμβαση θα έχει τεθεί σε ισχύ,

β) από την ημερομηνία που θα τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρημένη Σύμβαση, η Σύμβαση αυτή δε μπορεί να επικυρωθεί από τα Μέλη.

2. Η Σύμβαση αυτή θα εξακολουθεί πάντως να ισχύει, κατά τον τύπο και το περιεχόμενό της, για εκείνα τα Μέλη που την έχουν επικυρώσει, αλλά δεν έχουν επικυρώσει την αναθεωρημένη Σύμβαση.

Άρθρο 11.

Το αγγλικό και το γαλλικό κείμενο της Σύμβασης αυτής είναι το ίδιο αυθεντικό.

Άρθρο Δεύτερο.

Η ισχύς αυτού του νόμου, καθώς και της Διεθνούς Σύμβασης που κυρώνεται με αυτόν, αρχίζει από την ημέρα που θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 12 Μαρτίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΑΞΑΡΗΣ **ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 12 Μαρτίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1424

Για την επικύρωση της 111 Διεθνούς Συμβάσεως Εργασίας «για τη διάκριση στην απασχόληση και στο επάγγελμα».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Επικυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η 111 Διεθνής Σύμβαση Έργασίας «για τη διάκριση στην απασχόληση και στο επάγγελμα» που ψηφίστηκε στη Γενεύη από την 42η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργανώσεως Έργασίας, στις 4 Ιουνίου 1958, της οποίας το κείμενο στο γαλλικό πρωτότυπο και στην Ελληνική του μετάφραση είναι το ακόλουθο :

CONVENTION 111

Convention concernant la discrimination en matière d'emploi et de profession

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 4 juin 1958, en sa quarante deuxième session :

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la discrimination en matière d'emploi et de profession, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session ;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale ;

Considerant que la Déclaration de Philadelphie affirme que tous les êtres humains, quels que soient leur race, leur croyance ou leur sexe, ont le droit de poursuivre leur progrès matériel et leur développement spirituel dans la liberté et la dignité, dans la sécurité économique et avec des chances égales ;

Considérant en outre que la discrimination constitue une violation de droits énoncés dans la Déclaration universelle des droits de l'homme, adoptée, ce vingt-cinquième jour de mille neuf cent cinquante-huit, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention concernant la discrimination (emploi et profession), 1958.

Article 1

1. Aux fins de la présente convention, le terme «discrimination» comprend :

a) toute distinction, exclusion ou préférence fondée sur la race, la couleur, le sexe, la religion, l'opinion politique, l'ascendance nationale ou l'origine sociale, qui a pour effet de détruire ou d'altérer l'égalité de chances ou de traitement en matière d'emploi ou de profession ;

b) toute autre distinction, exclusion ou préférence ayant pour effet de détruire ou d'altérer l'égalité de chances ou de traitement en matière d'emploi ou de profession, qui pourra être spécifiée par le Membre intéressé après consultation des organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs, s'il en existe, et d'autres organismes appropriés.

2. Les distinctions, exclusions ou préférences fondées sur les qualifications exigées pour un emploi déterminé ne sont pas considérées comme des discriminations.

3. Aux fins de la présente convention, les mots «emploi» et «profession» recouvrent l'accès à la formation professionnelle, l'accès à l'emploi et aux différentes professions, ainsi que les conditions d'emploi.

Article 2

Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur s'engage à formuler et à appliquer une politique nationale visant à promouvoir, par des méthodes adaptées aux circonstances et aux usages na-

tionaux, l'égalité de chances et de traitement en matière d'emploi et de profession, afin d'éliminer toute discrimination en cette matière.

Article 3

Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur doit, par des méthodes adaptées aux circonstances et aux usages nationaux :

a) s'efforcer d'obtenir la collaboration des organisations d'employeurs et de travailleurs, et d'autres organismes appropriés pour favoriser l'acceptation et l'application de cette politique ;

b) promulguer des lois et encourager des programmes d'éducation propres à assurer cette acceptation et cette application ;

c) abroger toute disposition législative et modifier toute disposition ou pratique administratives qui sont incompatibles avec ladite politique ;

d) suivre ladite politique en ce qui concerne les emplois soumis au contrôle direct d'une autorité nationale ;

e) assurer l'application de ladite politique dans les activités des services d'orientation professionnelle, de formation professionnelle et de placement soumis au contrôle d'une autorité nationale.

f) indiquer, dans ses rapports annuels sur l'application de la convention, les mesures prises conformément à cette politique et les résultats obtenus.

Article 4.

Ne sont pas considérées comme des discriminations toutes mesures affectant une personne qui fait individuellement l'objet d'une suspicion légitime de se livrer à une activité préjudiciable à la sécurité de l'Etat ou dont il est établi qu'elle se livre en fait à cette activité, pour autant que ladite personne ait le droit de recourir à une instance compétente établie suivant la pratique nationale.

Article 5.

1. Les mesures spéciales de protection ou d'assistance prévues dans d'autres conventions ou recommandations adoptées par la Conférence internationale du Travail ne sont pas considérées comme des discriminations.

2. Tout Membre peut, après consultation, là où elles existent, des organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs, définir comme non discriminatoires toutes autres mesures spéciales destinées à tenir compte des besoins particuliers de personnes à l'égard desquelles une protection ou une assistance spéciale est, d'une façon générale, reconnue nécessaire pour des raisons telles que le sexe, l'âge, l'invalidité, les charges de famille ou le niveau social ou culturel.

Article 6

Tout Membre qui ratifie la présente convention s'engage à l'appliquer aux territoires non métropolitains, conformément aux dispositions de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail.

Article 7

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

2. Οί διακρίσεις, αποκλεισμοί ή προτιμήσεις που βασίζονται στα απαιτούμενα προσόντα για μια καθορισμένη απασχόληση δέν θεωρούνται διακρίσεις.

3. Στη σύμβαση αυτή, οι όροι «άπασχόληση» και «επάγγελμα» περιλαμβάνουν την είσοδο στην επαγγελματική εκπαίδευση, στην άπασχόληση και στα διάφορα επαγγέλματα, καθώς και τους όρους άπασχόλησης.

Άρθρο 2.

Κάθε μέλος για το οποίο ισχύει η σύμβαση αυτή, είναι υποχρεωμένο με μεθόδους προσαρμοσμένες στις περιστάσεις και τις εθνικές συνήθειες, να διατυπώσει και να εφαρμόσει εθνική πολιτική που ν' αποβλέπει στην προαγωγή της ισότητας ευκαιριών και μεταχειρίσεως σχετικά με την άπασχόληση και το επάγγελμα, με σκοπό την εξάλειψη κάθε διάκρισης στο αντικείμενο αυτό.

Άρθρο 3.

Κάθε μέλος, για το οποίο ισχύει η σύμβαση αυτή, είναι υποχρεωμένο με μεθόδους προσαρμοσμένες στις περιστάσεις και τις εθνικές συνήθειες :

α) Να επιδιώκει τη συνεργασία των οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων και άλλων αρμόδιων οργανισμών, με σκοπό την αποδοχή και την εφαρμογή της πολιτικής αυτής.

β) Να εκδίδει νόμους και να προωθεί εκπαιδευτικά προγράμματα κατάλληλα για την εξασφάλιση της αποδοχής και εφαρμογής της πολιτικής αυτής.

γ) Να καταργεί και να τροποποιεί κάθε νομοθετική και διοικητική διάταξη ή πρακτική που είναι ασυμβίβαστη με την πολιτική αυτή.

δ) Να ακολουθεί την πολιτική αυτή και στις άπασχολήσεις που υπάγονται στον έμεσο έλεγχο μιας κρατικής αρχής.

ε) Να εξασφαλίζει την εφαρμογή της πολιτικής αυτής στις δραστηριότητες των υπηρεσιών επαγγελματικού προσανατολισμού, επαγγελματικής εκπαίδευσης και τοποθέτησης που ελέγχονται από κρατική αρχή.

στ) Να αναφέρει στις ετήσιες εκθέσεις του, για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης, τα μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την πολιτική αυτή, καθώς και τα αποτελέσματά της.

Άρθρο 4.

Δεν θεωρούνται διακρίσεις μέτρα κατά άτομου για το οποίο υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι επιδιδεται ή έχει αποδειχθεί ότι ασκεί πράγματι δραστηριότητες επιζήμιες για την ασφάλεια του Κράτους, με την προϋπόθεση ότι το άτομο αυτό έχει το δικαίωμα προσφυγής στην αρμόδια αρχή, σύμφωνα με την εθνική πρακτική.

Άρθρο 5.

1. Ειδικά μέτρα προστασίας ή βοήθειας που προβλέπονται από άλλες συμβάσεις ή συστάσεις της Διεθνούς Συνδιασκέψεως Έργασίας δεν θεωρούνται διακρίσεις.

2. Κάθε μέλος μπορεί, μετά από γνώμη των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων των εργοδοτών και των εργαζομένων, όπου υπάρχουν, να μη θεωρεί διακρίσεις άλλα ειδικά μέτρα που λαμβάνουν υπόψη ιδιαίτερες ανάγκες προσώπων για τα οποία αναγνωρίζεται κατά τρόπο γενικό ότι είναι αναγκαία κάποια προστασία ή ειδική βοήθεια, για λόγους όπως το φύλο, ή ηλικία, ή αναπηρία, τα οικογενειακά βάρη και το κοινωνικό ή μορφωτικό επίπεδο.

Άρθρο 6.

Κάθε μέλος που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση είναι υποχρεωμένο να την εφαρμόζει στα μη μητροπολιτικά έδαφη,

σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού Χάρτη της Διεθνούς Οργανώσεως Έργασίας.

Άρθρο 7.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης ανακοινώνονται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας και καταχωρίζονται από αυτόν.

Άρθρο 8.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργανώσεως Έργασίας, των οποίων οι επικυρώσεις έχουν καταχωρισθεί από το Γενικό Διευθυντή.

2. Η σύμβαση θα αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά από την καταχώριση, από το Γενικό Διευθυντή, των επικυρώσεων δύο Μελών.

3. Στη συνέχεια, η σύμβαση αυτή θα αρχίζει να ισχύει για κάθε Μέλος, δώδεκα μήνες μετά από την καταχώριση της επικυρώσεώς του.

Άρθρο 9.

1. Κάθε μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση θα μπορεί να την καταγγείλει, μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την έναρξη της ισχύος της, με πράξη που κοινοποιείται στο Γενικό Δ/ντή του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας και καταχωρίζεται από αυτόν. Η καταγγελία θα ισχύει μετά από ένα έτος από την ημέρα που έγινε η καταχώρισή της.

2. Κάθε μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και που δεν ασκεί το δικαίωμα της καταγγελίας που προβλέπεται από αυτό το άρθρο, μέσα σ' ένα έτος από τη λήξη της περιόδου των δέκα ετών, που αναφέρεται στη προηγούμενη παράγραφο, δεσμεύεται για μια νέα δεκαετία, θα μπορεί δε να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στη λήξη καθεμιάς από τις επόμενες δεκαετίες, σύμφωνα με τους όρους αυτού του άρθρου.

Άρθρο 10.

1. Ο Γεν. Δ/ντής του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας γνωστοποιεί σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Έργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.

2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης από τις επικυρώσεις που θα του έχουν κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής επισημαίνει στα μέλη της Οργάνωσης την ημερομηνία από την οποία η σύμβαση αυτή αρχίζει να ισχύει.

Άρθρο 11.

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας ανακοινώνει στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, με σκοπό την καταχώρισή τους, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, όλες τις πληροφορίες για τις επικυρώσεις και πράξεις καταγγελίας που έχουν καταχωρίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων.

Άρθρο 12.

Κάθε φορά που το κρίνει αναγκαίο το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση σχετική με την εφαρμογή αυτής της σύμβασης και εξετάζει αν υπάρχει περίπτωση έγγραφης, στην ημερήσια διάταξη της Συνδιασκέψεως, θέματος ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 13.

1. Σε περίπτωση που ή Συνδιάσκεψη υιοθετήσει νέα σύμβαση που θα αναθεωρεί όλικα ή μερικά αυτή τη σύμβαση και έφ' όσον δέν θα όρίζεται διαφορετικά από τη νέα σύμβαση :

α) Ή επικύρωση, από ένα Μέλος, της νέας αναθεωρητικής σύμβασης επιφέρει αυτοδικαία, παρά τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 9, την άμεση καταγγελία αυτής, έφ' όσον έχει τεθεί σε ισχύ ή νέα αναθεωρητική σύμβαση.

β) Δέν μπορεί να επικυρωθεί από τά μέλη ή σύμβαση αυτή από την ημέρα που θα ισχύσει ή νέα αναθεωρητική σύμβαση.

2. Αυτή ή σύμβαση ισχύει με τη σημερινή της μορφή και περιεχόμενο για τά Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει, αλλά δέν έχουν επικυρώσει την αναθεωρημένη σύμβαση.

Άρθρο 14

Τό γαλλικό και τό άγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι τό ίδιο αυθεντικά.

Άρθρο δεύτερο.

Ή ισχύς αυτού του νόμου, καθώς και της Διεθνούς Σύμβασης, που κυρώνεται με αυτόν, αρχίζει από την ημέρα που θα δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως τό κείμενον του παρόντος και να εκπλεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Άθήνα, 12 Μαρτίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΑΞΑΡΗΣ ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Άθήνα, 12 Μαρτίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(3)

(Πράξη 35, της 8 Μαρτίου 1984)

Τροποποίηση της 23/11.3.1983 Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου «Συντονισμός, προγραμματισμός και έλεγχος των προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα».

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 400/1976 «περί Υπουργικού Συμβουλίου ή Υπουργείων».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν. 1232/1982 και 3 του Ν. 1320/1983.

3. Την Π.Υ.Σ. 229/1981 για τη σύσταση Τριμελούς Επιτροπής Υπουργών.

4. Την 23/1983 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου «Συντονισμός, προγραμματισμός και έλεγχος των προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα».

5. Πρόταση του Πρωθυπουργού, αποφασίζει :

1. Στο Κεφ. Α' παρ. 3 της 23/11.3.1983 Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου, προστίθεται περιπτ. ια, ως εξής :
«ια. Το με οποιαδήποτε σχέση εργασίας νοσηλευτικό και βοηθητικό προσωπικό των Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, σε θέσεις και με τους όρους που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις. Οι προσλήψεις του εν λόγω προσωπικού γίνονται με απόφαση του οικείου Νομάρχη».

2. Η παράγρ. 12 της 23/1983 Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου αντικαθίσταται ως εξής :

«12. Για την αντιμετώπιση απόβλεπτων και επείγουσών αναγκών επιτρέπεται η πρόσληψη προσωπικού, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφ. Β' του Ν. 993/1979, με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου».

Αυτή η πράξη να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο
Ο Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου
ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΡΑΣ